

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ 2018**

1^η Δραστηριότητα

ΘΕΜΑ A1

- α. Σωστό
- β. Λάθος
- γ. Λάθος
- δ. Λάθος

ΘΕΜΑ A2

Το «ζώο» (το ον που ζει) αναφέρεται στον άνθρωπο, ο οποίος ξεκίνησε από ένα ασήμαντο πλάσμα που διέφερε ελάχιστα από τα υπόλοιπα ζώα («πριν από 70.000 χρόνια... φρίκης»). Στην πορεία, όμως, του χρόνου τα ασήμαντο αυτό ζώο προόδευσε και εξελίχθηκε σε ένα «Θεό», που κατάφερε να κυριεύσει όλο τον πλανήτη Γη με τη δύναμη του μυαλού του και τα επιτεύγματά του («Στις χιλιετίες που ακολούθησαν καταστροφής.» , « Έχουμε κυριαρχήσει δίκτυα.» « Τις τελευταίες δεκαετίες πολέμων.», «Έχουμε προοδεύσει διαστημόπλοια .» , « Είμαστε πιο ισχυροί από ποτέ άλλοτε»).

2^η Δραστηριότητα

ΘΕΜΑ A3

Μεταφορική χρήση τίτλου:

Η καταστροφική δύναμη της «ανθρώπινης σοφίας».

Κυριολεκτική χρήση τίτλου:

Η επίδραση του ανθρώπου στο οικοσύστημα.

ΘΕΜΑ A4

- α) Στις χιλιετίες που ακολούθησαν, μετατράπηκε σε κυρίαρχο όλου του πλανήτη.
- β) προκάλεσαν τεράστια δυστυχία στα άλλα ζώα.
- γ) Τις τελευταίες δεκαετίες έχουμε τουλάχιστον σημειώσει κάποια πραγματική εξέλιξη.

3^η Δραστηριότητα

ΘΕΜΑ A5

Τόπος, Ημερομηνία

Αγαπητέ κύριε Yuval Noah Harari,

Είμαι μαθητής Γ Επαγγελματικού Λυκείου. Με ενδιαφέρον διάβασα το βιβλίο σας με τίτλο «Sapiens: Μία Σύντομη Ιστορία του Ανθρώπου». Στάθηκα ιδιαίτερα στον επίλογο, όπου μιλάτε για τις καταστροφές που έχει προκαλέσει ο άνθρωπος στα ζώα και το

οικοσύστημα εξαιτίας της δύναμης που έχει αποκτήσει. Με αυτή την αφορμή έλαβα το θάρρος να σας αποστείλω την παρούσα επιστολή, για να σας εκφράσω τις σκέψεις και τα συναισθήματά μου για το συγκεκριμένο θέμα.

Η ανάγνωση του βιβλίου σας με γέμισε με ποικίλες σκέψεις και συναισθήματα. Από τη μία ένιωσα υπερηφάνεια και χαρά για τα επιτεύγματα του ανθρώπου, επιτεύγματα που έχουν βελτιώσει την ποιότητα ζωής του και έχουν ενισχύσει τις γνώσεις του. Από την άλλη ένιωσα θλίψη και απόγνωση διαπιστώνοντας πόσο κακό έχει προκαλέσει το γένος μας στον πλανήτη (π.χ. μόλυνση περιβάλλοντος, εμπρησμοί, θάνατοι ζώων). Είναι πράγματι κρίμα οι απόγονοι του homo sapiens να χρησιμοποιούν αλόγιστα τη δύναμη του μυαλού τους χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους τις τραγικές συνέπειες που έχουν προκαλέσει τόσο στα ζώα και στο οικοσύστημα όσο και στους ίδιους τους εαυτούς τους. Και είναι άξιο απορίας μέχρι που είναι ικανοί να φτάσουν και πόσο κακό ακόμα μπορούν να προκαλέσουν. Η σκέψη αυτή με γεμίζει με αγωνία και άγγος τόσο για το παρόν όσο και για το μέλλον αυτού του πλανήτη.

Κλείνω την επιστολή μου με την ελπίδα το γένος μας να λογικευτεί και να αξιοποιήσει τη δύναμη που έχει στα χέρια του μόνο για καλούς σκοπούς. Σας ευχαριστώ για την ευκαιρία που μου δώσατε με αφορμή το βιβλίο σας να προβληματιστώ πάνω στο θέμα.

Με εκτίμηση
Ονοματεπώνυμο

1^η Δραστηριότητα

ΘΕΜΑ Β1

1. Β
2. Γ
3. Β
4. Β
5. Α
6. Β

ΘΕΜΑ Β2

Η συμπεριφορά του ζώου χαρακτηρίζεται από συναισθηματικές μεταπτώσεις. Αρχικά το ζώο είναι ευδιάθετο, χαρούμενο και πειθήνια ακολουθεί τον ήρωα του κειμένου επιδιώκοντας ταυτόχρονα την αποδοχή στο βλέμμα του. Στο τέλος, ο ήρωας αποφασίζει να το απομονώσει. Το ζώο λογικά πρωτίστως αμφιβάλλει για την εγκατάλειψη αυτή εκ μέρους του ήρωα, γιατί θεωρούσε δεδομένο ότι τον είχε κερδίσει. Στη συνέχεια, όμως, το ζώο δέχεται παθητικά την απόφασή του, διατηρώντας ωστόσο την αξιοπρέπειά του και δείχνοντας κατανόηση για τη δειλία του ήρωα.

2^η Δραστηριότητα

ΘΕΜΑ Β3

«Διαδήλωνε με αυτόν τον τρόπο την ευφροσύνη της»

Με τη μεταφορική αυτή χρήση της γλώσσας ο συγγραφέας δίνει έμφαση στα συναισθήματα του ζώου, στην αγωνία που αυτό έχει να κερδίσει την εμπιστοσύνη του ήρωα και στην ελπίδα και προσδοκία που τρέφει, για να το αποδεχτεί ο ήρωας και να το πάρει μαζί του.

ΘΕΜΑ Β4

«Να την κάνω τι;» Πρόκειται για ένα ρητορικό ερώτημα στο οποίο, δηλαδή, ο ήρωας δεν περιμένει απάντηση. Με το ερώτημα αυτό ο πρωταγωνιστής δείχνει τον προβληματισμό του αλλά και ταυτόχρονα δηλώνει απερίφραστα την αδυναμία του να ανταποκριθεί στο κάλεσμα του ζώου, για να το πάρει μαζί του.

3^η Δραστηριότητα

ΘΕΜΑ Β5

Ο ήρωας του κειμένου επιλέγει να «κλείσει έξω» το ζώο. Ο ίδιος δικαιολογεί αυτή του την απόφαση λέγοντας ότι δεν είχε χώρο να φιλοξενήσει, καθώς ζούσε σε πολυκατοικία και είχε μόνο «ψηλά ένα μεγάλο μπαλκόνι». Μάλιστα αναρωτιέται: «Να την κάνω τι;». Παρόλα αυτά δε φαίνεται να είναι ικανοποιημένος με την απόφαση αυτή, καθώς νιώθει συμπάθεια για το ζώο. Γι' αυτό, όταν έβαζε το κλειδί στην πόρτα, προσπαθούσε να μην την κοιτάξει. Αξιολογεί τη στάση του αυτή ως «συμπεριφορά δειλού». Πιθανότατα η απόφασή του να σχετίζεται με την ακαταλληλότητα, την έλλειψη χώρου και τους κανόνες που διέπουν τη συγκατοίκηση σε μια πολυκατοικία. Σε παρόμοια θέση με τον ήρωα θα βρισκόμουν και εγώ. Από τη μία η αγάπη μου για τα ζώα θα με ωθούσε σε επιθυμία για την «υιοθέτηση» του αδέσποτου. Από την άλλη, όμως, η στενότητα χώρου στα διαμερίσματα των πολυκατοικιών, που δεν ευνοεί τη φιλοξενία τους, θα με αποθάρρυνε. Σίγουρα θα βρισκόμουν σε δίλημμα. Η σύγκρουση που θα βίωνα θα ήταν μεγάλη! Ωστόσο, στο τέλος η απεριόριστη αγάπη μου για τα ζώα θα υπερτερούσε!